

δούλος

δούλος, ο, ουσ. [*<αρχ. δοῦλος (= σκλάβος)*], ο δούλος. **1.** αυτός που είναι εντελώς υποταγμένος στη θέληση κάποιου: «απ' τη μέρα που γνώρισε αυτή τη γυναίκα, έχει γίνει δούλος της». **2.** αυτός που είναι κυριευμένος, εξαρτημένος από μια κακιά συνήθεια ή έξη: «απ' τη μέρα που πάτησε το πόδι του στο καζίνο, έγινε δούλος της ρουλέτας || απ' τη μέρα που άρχισε να κερδίζει χρήματα, έγινε δούλος του χρήματος κι όλο θέλει να κερδίζει περισσότερο»·

- *δούλος σου! ή δούλος σας! δούλος ταπεινός! ή δούλος σας ταπεινός!* λέγεται σε περίπτωση που περιμένουμε από κάποιον που είναι ή θεωρούμε ανώτερό μας, να εκδηλώσει την επιθυμία ή την εντολή του, ή δηλώνουμε πως θα πραγματοποιηθεί αμέσως κάποια εντολή ή επιθυμία του. (Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα: *ήρθε πάλι νέον έτος εις την πρώτη του μηνός, ήρθα να σας προσκυνήσω, δούλος είμαι ταπεινός*). Συνών. *στις διαταγές σου! ή στις διαταγές σας! / στις προσταγές σου! ή στις προσταγές σας! / στους ορισμούς σου! ή στους ορισμούς σας(!)*·

- ο δούλος (η δούλη) του Θεού, ο ευσεβής χριστιανός. Ακούγεται συνήθως κατά το μυστήριο του γάμου: «στέφεται ο δούλος του Θεού Βασίλειος την δούλην του Θεού Χρυσούλα...»·

- όποιος δουλεύει σαν δούλος, κοιμάται σαν αφέντης, βλ. λ. [αφέντης](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας